

Mexikói fotókiállítás a MAI MANÓ HÁZban

Írta: Adminisztrátor

2004. november 30. kedd - Módosítás: 2010. március 19. péntek

A Mexikói Nagykövetség és a Magyar Fotográfusok Háza tisztelettel meghívja Önt és barátait.

A Mexikói Nagykövetség és a Magyar Fotográfusok Háza tisztelettel meghívja Önt és barátait A mi fiaink fiainak **LORENZO ARMENDÁRIZ - ÁLLANDÓAN ÚTON** fotóesszé a mexikói cigányokról című kiállításra 2004. október 28-án, csütörtökön A kiállítást José Luis Martínez, Mexikó nagykövete és Torbágyi Péter szociológus, a mexikói cigány emigráció kutatója nyitja meg. A kiállítás megtekinthető 2004. december 9-ig minden hétköznap 14.00 - 19.00 óra között

hétfvégén és ünnepnapi 1.00- 19.00 óra között

MAI MANÓ HÁZ

(Budapest VI. Nagymező u. 20.) A kiállítás egy különleges gyűjteményt mutat be. A mexikói fotóművész Lorenzo Armendáriz, aki maga is cigány származású, 1994-től kezdte el a mexikói roma és a ludar cigány etnikumok életéből vett mozzanatok fotódokumentálását, miután megnyerte a Fiatal Nemzeti Alkotóművészek (FONCA) ösztöndíját. Kutatásának célja az volt, hogy képriport formájában rögzítse történetüket, hogy ne fordulhasson elő, hogy, "...a mi fiaink fiai már nem fogják tudni, hogy kik is vagyunk..." Fontos tudunk, hogy Mexikóban a cigányokat húngaros-nak, azaz magyaroknak hívják. A mai jelentős mexikói roma etnikum nagy része Magyarországról érkezett az első nagy emigrációs hullámmal az 1890-es években. A későbbiek során Romániából, Görögországból, Spanyolországból és Lengyelországból is áttelepültek, hogy aztán az Amerikai Egyesült Államokba emigrálhassanak. Amikor a mozgókép-vetítés megérkezett Mexikóba, mind a roma mind a ludar cigányság ebben találta meg generációkon át legfőbb megélhetési forrását. Ez a találmány először öszvérhátan majd kocsikon eljutott az ország legeldugottabb helyeire is. A nyolcvanas években kezdődött el ennek hanyatlása, a videó és a parabola antennák elterjedésével. Ettől kezdve új megélhetési alternatívák felé kellett nézniük: a romák inkább a kis- és nagygépek javítására és autók adás-vételére hajlottak, míg a ludárok hagyományos művészi indíttatásukhoz hűen a vetítősátrakat vándorszínházzá alakították át. Ők ma is folytatják az ősi hagyományokat, utcai mutatványosok, medve- és majomtáncoltatók a városokban, kamatoztatják mágusi, látnoki, jós, bohóc és utánzó képességeiket. Lorenzo Armendáriz fotóesszéit kiegészítik a helybéli, főleg az idősebb generáció tagjaival folytatott beszélgetései, megőrizve az ott élők emlékeit, anekdotáit. Kutatásához alapul vette a családi fotóalbumokat és a helybéli fotóarchívumok anyagát is. Érdeklődési körébe tartozik a cigány és a mexikói kultúra együttélésének vizsgálata a Guadalupei Szűz kultuszában, a vándorcirkuszosok valamint az utazó mozik. A kiállítás a jövőben folytatódó alkotóműhely első állomása lehet, amelynek célja, hogy szoros kapcsolatot alakítson ki a cigányság problémái iránt érdeklődők között.